

HOLLANDSE VRAGEN, ROEMEENSE
ANTWOORDEN
Simon van Assenbergh

“Het leven bestaat niet alleen uit vragen en antwoorden. Het is ingewikkelder dan ons lief is. Hier en daar. Dit concluderende brengt met zich mee dat we beiden toch wel dicht bij elkaar staan. Al wat het leven ons aanreikt, moet verwerkt worden. Als er is: vreugde, verdriet, gezondheid en ziekte, leven en dood. Het is moeilijk om daar over te praten met jezelf, met God, met elkaar, maar zeker met hen zo ver weg. De taalbarrière is enorm als het gaat over diepgaande zaken. Het contact met hen is dus eigenlijk niet zo zinvol, wordt er wel eens geopperd. Dat bestrijd ik. Zeker, praten is niet gemakkelijk maar we kennen ook gebarentaal en lijfelijk contact. Talen waar helemaal geen woorden bij nodig zijn en we elkaar toch haarscherp aanvoelen zodat er verder niets uitgelegd behoeft te worden. Het knikken, glimlachen, handen geven, omarmen en snotteren is het juiste antwoord op de vragen, die niet gesteld zijn, maar die wel degelijk leven.

Hoe belangrijk is dat nou, dat over en weer reizen maken, bezoeken afleggen, elkaar ontmoeten in kerkdiensten, het zingen? Heel belangrijk, daar hoeft men vaak niet zo lang over te denken. Dat antwoord is er zo. Vooral dat zingen voor en met elkaar, en DAN ook nog in hun eigen taal, laat niemand onberoerd. Materiële zaken ziet men daar toch als een afgeleide van de zusterband. Als we weten dat jullie aan ons denken, dan redden wij het hier wel. Mooi is dat, dat denken kan redden. En toch kreeg ik eens een typisch Hongaars antwoord op de vraag: Hoe belangrijk is dat wederzijdse contact nu wel? De man gaf een antwoord zoals hierboven verwoord. De vrouw echter pakte mijn handen en haar betraande ogen vonden mijn ziel. Zij, die we thans na 10 jaar een beetje kennen en waarvan we weten hoe en waar ze wonen en werken, verdienen onze aandacht, ons respect en onze bede.”